

Крила

Оксана Сенатович

Фрагмент з повісті "Не виростуть хлопці без дощу"

Блискавиці освітлювали дорогу громам, щоб ті бачили, в яке дерево цілитись. На високій сосні сидів вітер. Грім ударив сосну, розколов її, поранив вітра. Як почав поранений вітер завивати з болю, то Дмитрик не витримав. Вистрибнув босоніж на ганок, з ганку на подвір'я і привів пораненого вітра до хати.

— Дякую тобі, хлопчику,— ледве шелестів вітер,— перев'яжи мені рану.

Дмитрик одшмагав білий рукав своєї сорочки, одну рану вітрові перев'язав. Відірвав другий — і другу рану перев'язав.

— Вже легше мені,— мовив вітер, піднявся з лави і зник за дверима.

А на другий день у Дмитрика вирости голубі крила. Ніхто їх не бачив. Сам Дмитрик теж не знав, що в нього є крила, бо навіть коли лягав спати, вони йому зовсім не заважали.

...Одного разу захворіла мати. Дмитрик побіг по лікаря, потім в аптеку, відтак наносив дров до хати, води — і все це робив так швидко, що мама сказала:

— Ти, Дмитрику, як на крилах літаєш. Перепочинь трохи, бо з ніг упадеш.

Та Дмитрик зовсім не втомився. Він міг зробити ще тисячу робіт, щоб тільки видужала мама. Адже хвороба її не кидала. Подвір'ям крутився березень. То підморгне сонцеві, то знову нахмуриться.

— Синку,— шепотіла мама,— вже березень, а весна забарилась. Як прийде вона, принесеш мені пролісків.

Дмитрик не міг дочекатися весни. І раптом пригадав, що за Кам'яною горою на Збочі вже мусять бути проліски, бо весна приходить туди найшвидше. І побіг по найперші квіти. Не побіг — полетів.

У хаті в маминих руках проліски заспівали тоненькими голосочками. І мама засміялася. Хвороба мусила покинути хату, бо хвороби радісних людей не тримаються. Березень під вікнами теж замуликав пісеньку. Земля її підхопила й собі:

— А вже весна, а вже красна.

...Дмитрикові крила голубіють, тому їх ніхто не бачить.

Але якщо чиясь мати, коли пратиме білизну, побачить у сина сорочку з обдертими рукавами, то не мусить думати що в її дитини вже вирости крила.

Крила ростуть не просто. Не раз треба й останню сорочку віддати, щоб стати таким, як Дмитрик.